

LEO

**Theo Francken heeft
tienpuntenplan voor
strikt migratiebeleid**

**Het Galmaarden van Filip Durant:
Fuseren is ook voor afdelingen
een complexe puzzel**

Bart De Wever

**‘Binnen het huidige
federale België
krijgen we niets meer
rechtgetrokken’**

28

‘Ik ben trots op mijn job:
het mag nog enkele
legislaturen duren’

Evy Van Cleemputte

8

‘Het is tijd voor een
langetermijnvisie en voor
duidelijke keuzes om onze
welvaart te beschermen’

Bart De Wever

COLOFON

LEO - Magazine van de N-VA wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie: Nele Hiers.
Medewerkers: Klaartje Bruyninckx, Matthias Cooreman, Maarten Debruyne, Diederik Demuyne, Jeroen Dujardin, Philippe Kerckaert, Xavier Lesenne, Jelle Leunis, Jan Van Camp, Charlotte Vandecruys.

Directeur: Piet De Zaeger.
Concept & Vormgeving: Revista – www.revista-media.be
Druk: Graphius
Fotografie: ©N-VA, ©Emy Elleboog (cover), ©Andreas Van Esbroeck

Contact:
T. 02 219 49 30
E-mail: LEO@n-va.be

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6
1000 Brussel

4

‘Nóg eens vijf jaar
stilstand zou nefast zijn
voor onze welvaart’

Peter De Roover

VERDER

Aan het werk	4
Breedbeeld	8
De apps van	12
Thuis	13
Dorpsstraat	16
Aan het werk	18
Verrekijker	20
De weg van	21
Buitenwacht	22
Geflitst	23
Hoe is het nog met	24
Van de partij	26
Achter de schermen	28
Meerwaarde	30
Column	31
PS	32

Dit nummer werd afgesloten
27 oktober 2023.
Het eerstvolgende nummer
verschijnt op 18 december 2023.

Wenst u onze wekelijkse digitale
nieuwsbrief te ontvangen?
Schrijf u dan nu in via
www.n-va.be/nieuws

fb.com/nieuwvlaamsealliantie [@de_NVA](https://twitter.com/de_NVA) op Twitter
 [@de_NVA](https://instagram.com/de_NVA) op Instagram

‘HET VLAAMSE NIVEAU IS DE KRACHT ACHTER EN VOOR MEER ZELFBESTUUR’

Bijna twintig jaar al bestuurt de N-VA ons land Vlaanderen. De helft daarvan stonden we zelfs aan het roer van het Vlaamse regeringsschip. Dat is zeer betekenisvol.

Al twee decennia bouwen we met onze partij aan het wervende, gedurfde verhaal van de Vlaamse natie in wording. Soms met vallen, maar altijd met opstaan. Met steeds dat ene doel: Vlaanderen zelfstandiger en beter maken, in het belang van alle Vlamingen.

De afgelopen vier jaar toonde de Vlaamse bewindsploeg dat zij durft te hervormen, veranderen. De N-VA-ministers Ben, Zuhal, Matthias en ikzelf waren en zijn daarbij de inspiratoren en trekkers. Ons palmares is sterk, in tegenstelling tot wat sommigen beweren.

Bovenal zit onze begroting op koers en belasten wij onze kinderen en kleinkinderen niet met extra schulden. We hervormden het onderwijs grondig om het te verbeteren en we blijven daarmee doorgaan. Verstandig natuurbeleid drukten we door, in het belang van wie na ons komt. Ook het cultuurbeleid legden we in een andere plooi en we zetten Vlaanderen economisch en politiek nadrukkelijker op de wereldkaart. De Vlaamse export scheert nog hogere toppen, de buitenlandse investeringen in Vlaanderen pieken. Met *Het Verhaal van Vlaanderen* en *De Canon van Vlaanderen* gaven we inhoud aan ons identiteitsverhaal.

De Vlaamse Regering doorstond ook glansrijk de crisissen: Brexit, corona, Oekraïne, energie. Wij werken verder en besturen, zonder veel cinema. We kijken ambitieus vooruit, zeker nu Vlaanderen straks mee voorzitter is van de Europese Unie en we met de nieuwe editie van *Flanders Technology & Innovation* de Vlamingen en de wereld zullen tonen en overtuigen van wat wij in huis hebben.

Ja, ik geloof in de vooruitgang, in een welvarend Vlaanderen en in een welvarende toekomst voor elke Vlaming.

Jan Jambon
Vlaams minister-president

Kamerfractievoorzitter Peter De Roover

‘DIT BELGIË IS EEN LUXE DIE WE ONS NIET LANGER KUNNEN PERMITTEREN’

Op de tweede dinsdag van oktober gaf, zoals de traditie het wil, de premier zijn beleidsverklaring in het parlement. Met die laatste zogenoemde State of the Union van deze legislatuur is de zwanenzang van Vivaldi officieel ingezet. ‘Nóg eens vijf jaar stilstand zou nefast zijn voor onze welvaart’, vat fractievoorzitter Peter De Roover samen. LEO sprak hem enkele dagen na het debat over de beleidsverklaring.

Hoe beleefde jij die State of the Union, Peter? ‘De premier probeerde de indruk te wekken er nog zin in te hebben, maar ik betwijfel dat hij ook maar iemand in de zaal kon overtuigen. ‘Beloftes gemaakt, beloftes ingelost’, was de rode draad van zijn toespraak. Je moet maar durven, met het brokkenparcours dat hij de laatste jaren heeft gereden.’

Laat ons eens in de cijfers duiken. De regering klopt zich op de borst omdat ze een inspanning van 1,2 miljard euro zou gedaan hebben waarmee ze tegemoetkomt aan de eisen van Europa.

‘Die cijfers moet je ten eerste met een scheepslading zout nemen. De berekeningen zijn nogal voluntaristisch en blijkbaar niet altijd te controleren. Denk maar aan de verwachte inkomsten uit

fraudebestrijding. Wanneer we daarnaar vragen, krijgen we te horen dat men dat onmogelijk kan berekenen. Maar om als stoplap van de begroting te fungeren: dat lukt blijkbaar wel.’

‘De begroting is vooral opgesmukt met slecht overdachte extra inkomsten, onder meer door de btw op sloop en heropbouw voor heel wat mensen te verhogen. Dat zal niet alleen veel jonge bouwers opzadelen met tienduizenden extra euro’s aan facturen. Het dreigt ook een sector verder in gevaar te brengen die zich al in een precaire toestand bevindt.’

De premier verwees in zijn beleidsverklaring opnieuw naar de crisissen die deze regering het hoofd moest bieden.

‘Dat riedeltje kennen we inmiddels. Alle landen werden geconfronteerd met de corona- en energiecrisis. Overal hebben regeringen grootschalige inspanningen gedaan. Maar het is België dat helemaal onderaan het Europese peloton bengelt. Dat is niet per se een drama als je een geloofwaardig pad richting evenwicht uittekent, maar bij ongewijzigd beleid stevenen we af op hallucinante tekorten. En het tekort is structureel, dat is de crux van het probleem. Het getuigt dus

van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheid dat de premier het met dergelijke prognoses nog over zijn lippen krijgt dat zijn begrotingstekort ‘richting Maastrichtnorm’ (drie procent van het bruto binnenlands product, red.) evolueert.’

Nood aan structurele hervormingen dus?

‘Dat beseft iedereen in de Wetstraat. Alleen blijkt het in de Belgische context o zo moeilijk te zijn om daartoe te komen.’

Minister van Financiën Van Peteghem (cd&v) gaf in interviews aan dat de grote hervormingen voor de volgende regering zullen zijn.

‘Een moment van politieke eerlijkheid was dat. Net zoals toen alle Vlaamse partijvoorzitters neen stemden toen hen in het VOKA-debat werd gevraagd of Vivaldi II wenselijk is. Vivaldi schuift inderdaad de hete aardappel door naar de volgende regering. Om onder de Maastrichtnorm te geraken, moet dit land minstens vijf miljard euro per jaar besparen. Gezien ons enorme overheidsbeslag zal dat moeten gebeuren door te snijden in de uitgaven. De burger zal dat voelen. Het tegendeel beweren is volksverlakkerij.’

Peter De Roover: 'Gezien ons enorme overheidsbeslag zullen we moeten snijden in de uitgaven. De burger zal dat voelen. Het tegendeel beweren is volksverlakkerij.'

'De conclusie over Vivaldi is dat er op alle grote werven amper vooruitgang geboekt werd'

In zijn laatste beleidsverklaring maakte De Croo het eindrapport van zijn regering op. Jij bent lang leerkracht geweest. Zou je hem buizen?

'Dat zeker. Al zou ik hem geen herexamen gunnen. (lacht) De conclusie over Vivaldi is dat er op alle grote werven amper vooruitgang geboekt werd. De pensioenhervorming verzwart alleen maar de enorme

vergrijzingskosten die op ons afkomen. Op het gebied van de arbeidsmarkt heeft de PS alles vakkundig gesaboteerd en het asiel- en migratiebeleid kan je gerust een ramp noemen. Helemaal potsierlijk wordt het wanneer de premier het heeft over de *Atoms4NetZero*-ambitie (over de sleutelrol van kernenergie, red.) terwijl zijn regering vijf kerncentrales van het net zal halen. Zonder Vladimir Poetin

hadden ze zelfs al onze kerncentrales gesloten.'

Je was in het halfrond ook scherp voor cd&v.

'Terecht. Als enige had die partij duidelijke communautaire eisen gekoppeld aan regeringsdeelname, zoals meer autonomie voor de deelstaten en de overheveling van de gezondheidszorg. Maar ze heeft zich met een kluitje in het riet laten sturen. Tel daarbij het fiasco op het vlak van asiel en migratie en het ineensinken van de fiscale hervorming, en je komt tot de slotsom dat cd&v het vijfde wiel aan de wagen is.'

Wat is jouw conclusie vandaag, op acht maanden voor de verkiezingen?

'Dat je zelfs met de beste wil van de wereld dit land niet efficiënt kan doen draaien. De economische, maatschappelijke en culturele tegenstellingen tussen Noord en Zuid zijn te groot om te overbruggen. Het resultaat is dat men enkel kan overeenkomen om uitgaven te verhogen en te rommelen in de marge. Onlangs zei staatssecretaris Alexia Bertrand (Open Vld) dat we snel na de verkiezingen een nieuwe regering moeten vormen omdat dit land geen 'stilstand' kan verdragen. Wel, Vivaldi heeft in de voorbije jaren de stilstand georganiseerd en ons tot aan de rand van de financiële afgrond gebracht. Dit land moet in een fundamenteel andere en werkbare plooi gelegd worden. Dát wordt de inzet in 2024. Dit België is een luxe die we ons niet langer kunnen permitteren. Wie welvaart wil, moet voor Vlaanderen kiezen.' ■

Kamerlid Michael Freilich dook in de interne audits van bpost

WEER TWIJFELS BIJ BETROUWBAARHEID BPOST-AUDITS

Vorig jaar haalde bpost meermaals de media met verhalen over concurrentievervalsing en een miljoenenzwendel met het contract voor de bedeling van kranten. Maar daarbij bleef het niet. Er blijkt ook gesjoemeld te zijn met minstens drie andere overheidscontracten: die voor het innen van boetes, het uitreiken van nummerplaten en het beheer van de bankrekening voor de Belgische staat. Michael Freilich spitte die dossiers grondig uit.

Hoeveel geld werd er via die overheidscontracten te veel betaald, Michael?

'Initieel had bpost zelf aangegeven dat het zo'n 40 miljoen euro per jaar te veel had aangerekend. Reken je tien jaar terug in de tijd, inclusief boetes en interesten, dan kom je aan een waanzinnig bedrag van een half miljard euro. bpost beweert nu dat het om slechts 75 miljoen euro gaat. Dat is moeilijk te geloven. Daarom heb ik er zelf de interne audits van bpost bijgehaald. En voor mij is het duidelijk: die zijn

gemanipuleerd en dus totaal onbetrouwbaar.'

Gemanipuleerd?

'Ja. Die audits werden geschreven door de advocaten van bpost zelf. Het is nogal wies dat zij hun cliënt willen vrijpleiten. Als je een onderzoek zou laten uitvoeren naar misbruik in de Kerk door diezelfde instelling, dan zou niemand dat serieus nemen. Wel, dat is wat hier gebeurde.'

Je bent ook streng voor de raad van bestuur van bpost.

'Ik ben inderdaad kwaad op Audrey Hanard, de voorzitter die door de PS aangesteld werd, want zij volhardt in de boosheid. Toen de eerste audit (*over het krantencontract, red.*) naar buiten kwam, hadden de Kamerleden haar nochtans duidelijk gemaakt dat het écht niet kan om zo'n onderzoek over te laten aan je eigen advocatenkantoren. En al helemaal niet als je weet dat er nauwe familie-

banden zijn tussen de partners van die kantoren en de kaderleden bij bpost. En wat doet Hanard? Ze herhaalt exact hetzelfde met deze drie zaken. Ze lacht het parlement gewoon uit in zijn gezicht.'

Naast die overheidscontracten was er ook iets te doen rond de casinogroep Golden Palace. Waarover ging dat precies?

'Ik neem jullie even terug in de tijd. Toen bpost twee jaar geleden zijn vijfhonderd Press Shop- en Relay-krantenwinkels verkocht aan die casinogroep, was het kot te klein in de Kamer. Hoe kon de overheid, die actief strijdt tegen gokverslaving, dat toestaan en in feite een speelhal op elke straathoek toelaten? Vooral Groen noemde het een schande. Minister van Overheidsbedrijven Petra De Sutter (Groen) en Audrey Hanard hadden ook altijd laten uitschijnen dat zij helemaal niet wisten dat er casinogroepen in de running waren.'

Maar ze wisten het wel?

'Inderdaad. Tot die conclusie kwam ik toen ik opnieuw getipt werd door een interne klokkenluider. Die toonde mij een powerpointslide die destijds aan de raad van bestuur voorgesteld was. En daarop is duidelijk te zien dat vier van de vijf kanshebbers casinogroepen waren. Ik heb Hanard daarmee geconfronteerd in de commissie en ze moest dat ook schoorvoetend toegeven.'

En wat met Petra De Sutter?

'Die stond natuurlijk voor aap toen bleek dat haar eigen raad van bestuur haar voorgelogen had. Ik interpelleerde haar daarover in de Kamer en dat was niet haar fijnste moment, dat kan ik je zeggen. Ik raad iedereen trouwens aan om het filmpje over die interpellatie te herbekijken op mijn website www.michaelfreilich.be. Een bijzonder pijnlijk moment voor de Groene minister. Schrijnend eigenlijk.'

En wat nu?

'Zoals steeds bij Vivaldi: absolute stilte. Ze staan met de billen bloot en kunnen enkel nog wat mompelen. Er komt geen enkel deftig antwoord. Ik hoop dat de kiezers dat zien en een gepast antwoord geven bij de verkiezingen. Het gaat er niet om dat Petra De Sutter geen fijn mens zou zijn of dat ik persoonlijk niet goed met haar zou opschieten. Maar als politica is ze gebuisd. Ze heeft geen autoriteit, geen visie of ambitie en laat zich rollen door bpost. Ze zou beter haar ministerpost ter beschikking stellen en zich toeleggen op haar specialisatie in de geneeskunde.'

Op uitnodiging van Antwerps gedeputeerde Luk Lemmens gaf Michael Freilich op 15 oktober een lezing over de miljardenfraude bij bpost. Hoe kon het zo mislopen? En hoe moet het nu verder bij de grootste werkgever van dit land?

Herbekijk de lezing op het YouTubekanaal van de N-VA of via de code hiernaast.

VLAAMS

OOK ZORGBUDGET VOOR OUDEREN DIE HUIS VERKOPEN

De dagprijzen van de woonzorgcentra in Vlaanderen stijgen. De gemiddelde dagprijs bedraagt intussen 70,20 euro, bijna vijf procent meer dan vorig jaar. 'De Vlaamse Regering levert inspanningen om de prijzen betaalbaar te houden. Maar ze kan nog meer doen,' zegt Vlaams Parlementslid Veerle Geerinckx, 'onder meer voor ouderen die hun woning verkopen.'

Veerle Geerinckx

'De woonzorgcentra voelen de hoge inflatie natuurlijk ook', zegt Veerle. 'De Vlaamse Regering nam al heel wat maatregelen om de prijzen van woonzorgcentra betaalbaar te houden. Zo hervormde ze het geïndexeerde zorgbudget voor ouderen met een specifieke focus op de lagere inkomens. Ook het zorgbudget voor zwaar zorgbehoevendenden werd recent verhoogd van 130 naar 140 euro per maand, de zorgzwaartefinanciering werd versterkt en het infrastructuurforfait moet als korting in de dagprijs verrekend worden.'

Recht op zorgbudget

Toch ziet de N-VA nog mogelijkheden om de betaalbaarheid van woonzorgcentra onder controle te houden. 'We hebben bijvoorbeeld geen helder zicht op het aantal bewoners dat een beroep moet doen op het OCMW om hun rusthuisfactuur te betalen. Daarnaast bepaalt het regeerakkoord dat er een aanpassing moet komen aan de regelgeving waardoor ouderen die hun woning verkopen uit de boot vallen. Zij verliezen nu het recht op een zorgbudget voor ouderen. Die aanpassing is nog altijd niet gebeurd.'

Ongelijkheid wegwerken

Veerle vraagt minister voor Welzijn Hilde Crevits (cd&v) om een oplossing uit te werken. 'Het is niet aanvaardbaar dat ouderen die hun huis verkopen daarvoor afgestraft worden bij de aanvraag van een zorgbudget voor ouderen', zegt Veerle. 'Bij ouderen die hun eigen woonst verhuizen wanneer ze verhuizen naar een woonzorgcentrum, worden die huurinkomsten niet verrekend in het inkomensonderzoek. Dat is een ongelijkheid die onder de loep genomen moet worden. Wie verkoopt of verhuurt doet dat doorgaans om de stijgende woonzorgfactuur te kunnen betalen.'

Bovendien wil Veerle dat ouderen beter geïnformeerd worden over de regels. 'Vaak wordt de ouderlijke woning verkocht. Dat het recht op een zorgbudget daardoor vervalt, komt dan als een donderslag bij heldere hemel.'

**BART DE WEVER TRAPT PRECAMPAGNE
'VOOR VLAAMSE WELVAART' AF**

**'FRANSTALIG LINKS BEPAALT,
DE VLAMING BETAALT.
DIE ROTTE DYNAMIEK MOET
ER VOOR EENS EN ALTIJD UIT'**

‘Voor Vlaanderen. Voor welvaart.’ Dat is de kernboodschap waarmee de N-VA volgend jaar naar de kiezer stapt. Na drie lange jaren van Vivaldi-beleid wil de partij voor eens en voor altijd korte metten maken met een politieke dynamiek waarbij de Vlaamse middenklasse telkens het onderspit delft. Voorzitter Bart De Wever maakt de balans op. ‘Het pad naar meer Vlaamse welvaart is eigenlijk vrij helder. Alleen belet het federale systeem ons om dat pad ook effectief te bewandelen.’

A

ndere partijen spreken veel vaker over welzijn dan over welvaart. Waarom legt de N-VA zo sterk de nadruk op het tweede?

‘Omdat welvaart een voorwaarde is voor welzijn. Eerst moet je een zo groot mogelijke taart bakken, pas dan kan je ze verdelen. Wij zijn een warme gemeenschapspartij met onder onze leden ontzettend veel mensen die bijvoorbeeld in de brede zorgsector werken. Tegelijkertijd zijn we ook een verantwoordelijke en eerlijke partij, die durft te stellen dat het geld eerst ergens vandaan moet komen alvorens het gespendeerd kan worden. Onze boodschap is: we moeten erop toezien dat we voldoende meerwaarde blijven creëren, zodat we intensief kunnen blijven investeren in het welzijn van onze bevolking en de kerntaken van de overheid.’

Waarom staat net vandaag onze welvaart zo onder druk?

‘We begeven ons in een precair tijdvak. Economisch staan we voor de grootste uitdaging sinds de Tweede Wereldoorlog. Als westerse wereld in het algemeen, maar zeker ook in dit land. De vergrijzing van onze bevolking leidt ertoe dat we steeds minder mensen op arbeidsleeftijd hebben om een sociaal zeker bestaan te financieren voor de steeds grotere groep ouderen. Als we de economische groei van de voorbije twintig jaar aanhouden, leidt dat op de piek van de vergrijzing tot vijftig miljard euro extra aan jaarlijkse sociale uitgaven.’

Dat klinkt als een ontzettend grote uitdaging.

‘En ik was nog niet klaar. In België moeten we dat probleem aanpakken terwijl de buffers in onze overheidsfinanciën compleet opgesoupeerd zijn. Ondertussen moeten we onze economie fors verduurzamen én zien we dat Europa steeds verder de-industrialiseert, waardoor we afhankelijker worden van buitenlandse mogelijkheden die ons niet altijd even goed gezind zijn.’

‘Vlaanderen heeft alles in huis om een van de succesverhalen van de 21ste eeuw te worden’

Moeten we daar dan angstig van worden?

‘Nee, we zijn er volgens mij als samenleving toe in staat om die uitdagingen tot een goed einde te brengen. Zeker in Vlaanderen, dat ontzettend veel troeven heeft. We hebben alles in huis om een van de succesverhalen van de 21ste eeuw te worden. Maar dan moeten we wel nú aan de slag gaan, met alles wat we in onze mars hebben. Het is tijd voor een langetermijnvisie. Tijd voor duidelijke keuzes om onze welvaart te beschermen en die in de toekomst ook verder te doen toenemen. De eindeloze politieke blokkering en de daarmee gepaard gaande beleidsstilstand in dit land kunnen we ons niet langer permitteren.’

De Croo stelde begin oktober de laatste federale begroting van deze legislatuur voor. Hij bejubelde het parcours dat Vivaldi heeft afgelegd. Onterecht dus, volgens jou?

‘Zijn triomfalistische toon was volkomen ongepast. Hij laat een doodzieke begroting na aan de volgende regering. Bij ongewijzigd beleid heeft België weldra veruit het grootste begrotingstekort van alle Europese landen. Dat is bijzonder zorgwekkend, want dit land wordt zo het eerste doelwit als er een crisis uitbreekt.’

De Vivaldi-partijen rekenen erop dat de kiezer niet wakker ligt van de begroting.

‘Ik geloof dat veel Vlamingen daar wél wakker van liggen, want het is hun spaargeld waarmee Franstalig links straks de gaten wil vullen. Hetzij via inflatie, hetzij via nieuwe taken. Dat is zo klaar als een klontje.’

‘Wie een beetje economisch geletterd is, beseft ook dat deze situatie gevolgen heeft voor alle beleidsdomeinen. Want op al die schulden die we nu opstapelen moeten we nog lange tijd rente betalen. En die komt steeds hoger te liggen. Tegen het einde van het decennium betalen we als land zo’n 20 miljard euro aan rentelasten alleen. Jaarlijks! Dat is ongelofelijk veel geld. Geld dat we niet kunnen investeren in onze zorg, onze pensioenen, onze infrastructuur, ons justitiesysteem, ons onderwijs en ga zo maar door. Je kan een euro maar één keer uitgeven.’

Volgens De Croo is het de Vlaamse Regering die haar afspraken niet nakomt en daarmee de Belgische financiën in de problemen brengt.

‘Ik kon mijn oren niet geloven toen hij dat zei. Hallucinant was dat. Vlaanderen is de enige entiteit in dit land met een begroting die richting overschot evolueert. Zowel de Nationale Bank, de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) als het Planbureau bevestigt dat. Volgens de prognose van het Internationaal Monetair Fonds (IMF) stijgt het Belgische begrotingstekort de komende vijf jaar naar zo’n 35 miljard euro. Daar zit geen eurocent Vlaams tekort bij. Geen eurocent! Integendeel, zonder Vlaanderen zou het tekort nog hoger liggen.’

Waarom zegt De Croo dan zoiets?

‘Uit politiek opportunisme. Het maakt deel uit van zijn sollicitatiegesprek bij Franstalig links om verder te mogen doen als premier van een tweede Vivaldi-regering. Een tweede regering op Franstalig-linkse leest dus. Met een sterke score voor extreemrechts als glijmiddel: *tous ensemble contre l'extrême-droite.* →

We moeten er alles aan doen om dat plan tegen te houden. En alleen de N-VA kan daarvoor zorgen.’

Waar wil de N-VA het verschil maken?

‘Het is de voorbije legislatuur op vier fronten grondig fout gelopen. Ten eerste: de begrotingstoestand is rampzalig. Daarnaast zijn de werkloosheidsuitkeringen en leeflonen fors verhoogd, terwijl de werkende middenklasse aan koopkracht moest inboeten. Ten derde hebben de groenen onze energiebevoorrading onzekerder dan ooit gemaakt. En tot slot heeft men ook een veel te laks en ongecontroleerd migratiebeleid gevoerd.’

‘Op al die terreinen is dringend remediëring nodig. Wij hebben daar een hele reeks voorstellen voor, zoals in onze congresstekst te lezen staat. Alleen is meer dan ooit duidelijk: binnen het huidige federale België krijgen we niets meer rechtgetrokken.’

‘Zolang Vlaanderen niet alle bevoegdheden in handen heeft, blijft een gezond economisch en sociaal beleid onmogelijk’

Wanneer kunnen we terugkomen bij het confederalisme?

‘Meer dan ooit! In het Noorden willen we de problemen aanpakken op basis van centrumrechtse recepten, terwijl men in het Zuiden van het land volgens alle peilingen nóg linkser zal stemmen dan voorheen. De optelsom is altijd opnieuw diezelfde frustrerende stilstand. Kijk, het pad naar meer Vlaamse welvaart is eigenlijk vrij helder. Alleen belet het federale systeem ons om dat pad ook effectief te bewandelen.’

Welke beslissingen zouden we Vlaams kunnen nemen die federaal niet mogelijk zijn?

‘Waar te beginnen? In Vlaanderen hebben we onmiddellijk een ruime meerderheid om de werkloosheidsuitkeringen in de tijd te beperken en ons sociaal systeem beter af te scherm. Met die vrijgekomen sommen kunnen we de belastingen op arbeid doen dalen om werken verder te stimuleren. Tegelijkertijd zouden we een toprioriteit kunnen maken van een nucleaire renaissance om onze energiebevoorrading op lange termijn te verzekeren. Zoals men dat in Groot-Brittannië en sinds recent ook in Nederland aan het doen is.’

‘Op het vlak van migratie zijn het Ecolo en Groen die zelfs de meest evidente verstrengingen tegenhouden. In Wallonië en Brussel, en dus helaas ook federaal, is Ecolo een politieke kracht

om rekening mee te houden. Maar in Vlaanderen haalt Groen amper de kiesdrempel. Als asiel en migratie een Vlaamse bevoegdheid was, zouden we het opengrenzengeleuter van de groenen simpelweg naast ons neer kunnen leggen. In Wallonië zou men overigens in een mum van tijd de strengere aanpak van Vlaanderen overnemen. Alleen al omdat ze in een confederaal model zélf hun beleid moeten financieren.’

Doet Vlaanderen genoeg met de bevoegdheden dat het wel heeft?

‘Voor de N-VA mag het altijd meer zijn, maar de richting zit op Vlaams niveau ontgensprekelijk juist. In Vlaanderen voerden we een jobbonus in voor werkenden en een verplichte gemeenschapsdienst na twee jaar werkloosheid. In Vlaanderen leggen we wél de nadruk op het fair houden van *welfare*. Bijvoorbeeld door strenger dan ooit toe te zien op wie toegang krijgt tot onze sociale woningen. In Vlaanderen is inburgering niet zomaar vrijblijvend, maar een absolute voorwaarde om te kunnen toetreden tot onze samenleving.’

‘Niet voor niets zijn al onze economische cijfers een stuk beter dan in de rest van het land. Maar zolang Vlaanderen niet zelf alle bevoegdheden in handen heeft, blijft een echt gezond economisch en sociaal beleid onmogelijk. Al ons goede werk wordt immers voortdurend tenietgedaan. Al elf van de voorbije vijftien jaar bestuurt men federaal zonder Vlaamse meerderheid. Franstalig links bepaalt, de Vlaming betaalt. Die rotte dynamiek moet er voor eens en altijd uit. Tot dan zal het volle potentieel van Vlaanderen nooit ontgonnen raken.’

Veel Vlamingen worden weemoedig bij het aanzien van de huidige politieke impasse. Velen zien geen uitweg meer. Welke boodschap heb je voor hen?

‘Als historicus haal ik mijn optimisme vaak uit de geschiedenis. Voor dit land is het misschien wel de grootste uitdaging sinds lange tijd, maar naties en volkeren van over heel de wereld hebben veel

moeilijkere opdrachten tot een succesvol einde gebracht. We moeten daarvoor zelfs niet eens zo ver teruggaan in de tijd.’

Kan je een bekend voorbeeld geven?

‘Ik denk spontaan aan Singapore. Het land werd in 1965 tegen zijn eigen wil onafhankelijk van Maleisië. De Maleisiërs wilden politiek immers geen macht delen met de grote groep etnische Chinezen in Singapore. De gevolgen waren dramatisch. Singapore werd volledig afgesneden van zijn economische hinterland. Er waren voortdurend grootschalige communistische rellen, opgepookt door het China van Mao. Er was een gigantische prostitutie- en drugsproblematiek. De armoedecijfers gingen door het dak en ga zo maar door. Nog geen vijftien jaar later was Singapore al een van dé economische mirakelverhalen van het naoorlogse tijdperk. En die reputatie heeft het tot op vandaag weten te bestendigen.’

Hoe is dat mirakel tot stand gekomen?

‘Singapore had een sterk politiek leiderschap. Men investeerde in volksverheffing en voerde een intensief burgerschaps- en veiligheidsbeleid. En minstens even belangrijk: het leiderschap hield zich aan vier economische vuistregels die als heilig beschouwd werden. Eén: houd de begroting in evenwicht. Twee: houd belastingen laag. Drie: houd het sociale beleid rechtvaardig. En vier: investeer fors in innovatie. De welvaartexplosie volgde snel.’

Kan zo'n welvaartexplosie ook plaatsvinden in Vlaanderen?

‘Waarom niet? Net als Singapore is Vlaanderen geografisch een belangrijke logistieke poort tot een heel continent. Het grootste verschil is dat Vlaanderen er ontelbare keren beter voor staat dan Singapore in 1965.’

‘Als wij op volle autonome kracht zouden kunnen varen en ons vervolgens aan die vier belangrijke vuistregels houden, dan geloof ik oprecht dat het allerbeste voor Vlaanderen nog moet

komen. Dan klimmen we naar een niveau van welvaart waarvan we, opgesloten binnen een federaal België, enkel maar kunnen dromen. Dat mogelijk maken is de historische opdracht van onze partij. Daarvoor sta ik elke dag op. ■

Begin november trapt de N-VA haar precampagne op gang. De slogan 'Voor Vlaamse welvaart' legt de uitdaging voor de komende jaren glashelder op tafel.

Bekijk de video van voorzitter Bart De Wever op www.voorvlaamsewelvaart.be.

De favoriete apps van Katrien Houtmeyers

'Sinds ik actief ben in de politiek is mijn leven er weliswaar een stuk boeiender, maar ook veel drukker op geworden. Voordien vergde het ook al behoorlijk wat acrobatie om mijn beroepsleven in de communicatiesector te combineren met mijn privéleven. Ik ben getrouwd, heb twee kinderen, twee pluszonen en gelukkig ook een grote familie en een brede vriendenkring die ik absoluut niet uit het oog wil verliezen. Nu daar sinds enkele jaren een politieke carrière bovenop komt, kan ik niet anders dan mijn dagen goed te plannen.'

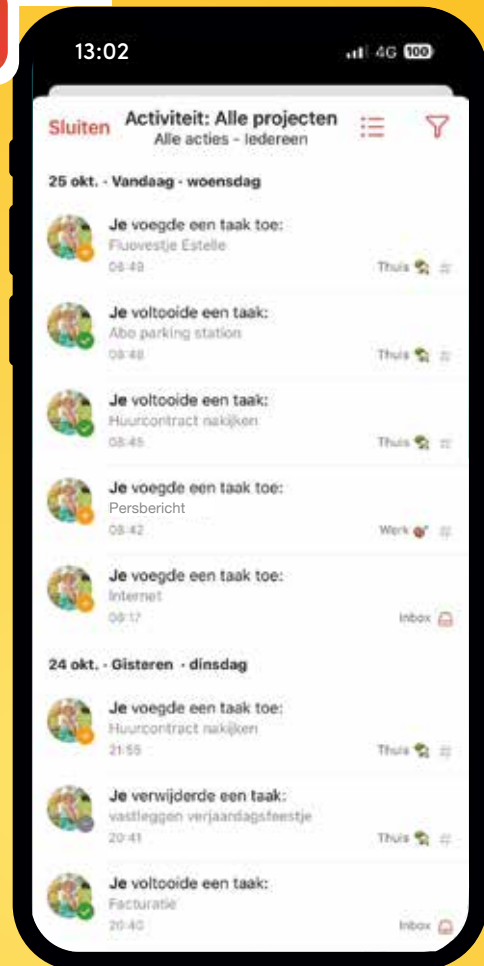
'Veel mensen kennen dat gevoel wel: je staat op het punt te verzuipen en gaat in overlevingsmodus. Als je op dat moment een hulpmiddel hebt dat je taken voorbereidt en organiseert, krijg je toch weer de rust in je hoofd die je nodig hebt om door te gaan. Voor mij is dat *Todoist*: een superhandige app om taken, afspraken, boodschappenlijstjes,

losse ideeën en deadlines netjes bij te houden. De app is gemakkelijk te gebruiken en omvat duidelijke lijsten en een groot aantal functies, zonder al te veel poespas die toch alleen maar afleidt. *Todoist* is een aanrader voor wie veel ballen tegelijk in de lucht moet houden. Ik ben fan!'

Katrien Houtmeyers (42) studeerde arbeidspsychologie aan de KU Leuven en dook nadien het bedrijfsleven in. Daar werd ze opgemerkt door Lorin Parys, die haar in het voorjaar van 2018 naar de politiek haalde. Bij de gemeenteraadsverkiezingen werd ze verkozen tot gemeenteraads- en OCMW-raadslid in haar toenmalige woonplaats Leuven. In 2019 raakte ze verkozen als lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Ze zetelt er in de commissie Economie: een perfecte match en de ideale positie om op te komen voor zelfstandigen en ondernemers.

TODOIST

✉ katrien.houtmeyers@n-va.be 🌐 www.katrienhoutmeyers.be
 📱 [@fb.com/katrienhoutmeyers](https://www.facebook.com/katrienhoutmeyers) 📧 @katrienhoutmeyers
 🔗 [linkedin.com/in/katrienhoutmeyers-6ba7375/](https://www.linkedin.com/in/katrienhoutmeyers-6ba7375/)

ChatGPT

ChatGPT is een AI-taalapp die je opdrachten kan laten uitvoeren of vragen kan laten beantwoorden. Ik sta met grote ogen te kijken naar wat de chatbot allemaal kan. Zoek zeker eens de video op waarin Lieven Scheire vreemde talen spreekt via *ChatGPT*. Maar vertrouw AI niet blindelings: het is een hulpmiddel, geen alleswetend medium.

De Tijd

Ik ben erg geïnteresseerd in economie en het bedrijfsleven en scroll regelmatig door de app van De Tijd. Ik start elke dag met *De 7*, hun podcast waarin zeven nieuwspunten aan bod komen die mij helpen om de dag goed geïnformeerd te starten. Het lokale nieuws volg ik via Leuven Actueel en Hageland Actueel.

VSCO

VSCO is een mobiele fotografie-app waarmee je heel eenvoudig foto's kan bewerken met allerlei filters en tools. De ideale manier om alle foto's die ik neem – zowel privé als professioneel – op te smukken. Elk jaar, en dat al vijftien jaar lang, maak ik fotoboeken van de mooiste foto's van het voorgaande jaar. Ik vind fotoboeken heel waardevol en minder vluchtig dan digitale foto's.

HET GALMAARDEN VAN FILIP DURANT

Er zijn in Vlaanderen veel mooie streken, maar je moet van bijzonder slechte wil zijn om de pracht van het Pajottenland te ontkennen. Tussen de groene heuvels van het Toscane van Vlaanderen ligt Galmaarden. Klein en lieflijk, maar straks wellicht deel van de grootste gemeente van Vlaams-Brabant, want een fusie loert om de hoek. Huidig gemeenteraadslid Filip Durant is zowel protagonist als antagonist, maar hij zal volgend jaar de kleuren van de N-VA voluit verdedigen.

Vraag aan een doorsnee Vlaming waar Galmaarden ligt en hij zal je waarschijnlijk het antwoord schuldig blijven. Zelfs over de provincie wordt getwijfeld. 'We zitten inderdaad wat in een uithoek, geprangd tussen Oost-Vlaanderen en Wallonië. Maar voor alle duidelijkheid: we zijn Vlaams-Brabanders', zegt Filip Durant. 'Als we pakweg naar Diest willen rijden, het andere uiteinde van de provincie, zijn we lang onderweg. De dichtstbijzijnde autosnelweg ligt in Wallonië. Noem ons dus gerust landelijk. Dat wil ik ook zo houden.'

Naast Galmaarden zelf heeft de gemeente twee deelgemeenten, elk met naam en faam. De ene is Vollezele, de bakermat van het Brabantse trekpaard. Na de verkiezingen van 2010 was het de plek waar Bart De Wever voor het eerst in de ogen keek van Elio Di Rupo, nadat die hem had uitgenodigd met de cryptische sms *Ik zie u graag*, een vrije vertaling van *Jaimerais vous voir*. Althans, dat vermoeden we. En dan is er Tollembeek. Zelfs in het verre Friesland luidt het bij het vernoemen van die deelgemeente unisono: Urbanus. Het kleinste dorp van de drie is inderdaad de thuishaven van de komiek en stripheld, maar staat ook bekend voor het kaatsspel, de oudste nog beoefende middel- →
eeuwse sport.

**'Ik ga geen enkele
politieke discussie
uit de weg. Altijd
met respect'**

HET GALMAARDEN VAN FILIP DURANT

- geboren en getogen in Vollezele (Galmaarden)
- gehuwd met Marieke, vader van Torre en Falke
- studeerde logopedie en akopepedie
- logopedist in het bijzonder onderwijs
- kabinetsmedewerker van de Europese N-VA-fractie (2015-2019)
- medewerker van Europarlementslid Johan Van Overtveldt (2019-2021)
- gemeenteraadslid sinds 2018
- lid van talloze socio-culturele en sportieve verenigingen

Tjevenland

Straks behoort Galmaarden tot de grootste gemeente van Vlaams-Brabant, althans qua oppervlakte. Op 1 januari 2025 fuseert Galmaarden met buurgemeenten Herne en Gooik. 'Zo'n fusie is uiteindelijk onvermijdelijk, zeker voor kleine gemeenten. Maar we hebben de indruk dat de samensmelting vooral politiek gestuurd is door cd&v', zegt Filip. 'Dit is hier cd&v-land, maar de partij dreigde haar meerderheid te verliezen in enkele gemeenten. Dan is zo'n fusie wel handig. Het is geen toeval dat sommige burgers als nieuwe gemeentenaam *Tjevenland* suggereerden.'

Een fusie van gemeenten betekent ook een fusie van lokale afdelingen. 'Dat is een complexe puzzel, ook menselijk', zegt Filip. 'Maar uiteindelijk zullen we er volgend jaar staan met een sterke ploeg met capabele en gedreven mensen uit alle twaalf de dorpen. Jarenlang cd&v-bestuur leidde tot een gebrek aan beleids- en daadkracht. Het is nooit goed of gezond voor de vooruitgang van een dorp dat een en dezelfde partij zo lang de plak zwaait. Het beste voorbeeld daarvan is de kerk van Galmaarden, die in 2008 afbrandde en er nog altijd desolaat bijstaat. De mensen zien dat elke dag. Tijd voor verandering, dus.'

Bokrijk

Een ander heikel punt dat Filip op de politieke agenda wil zetten, is het feit dat de dorpscentra en stations van Galmaarden en Tollembeek bestemd werden als

hoogdynamische woonkernen. 'De grote bouw-promotoren wrijven zich nu al in de handen. Ze kunnen hier beginnen te bouwen zonder woonbeleidsplannen of ruimtelijke uitvoeringsplannen en buurten volbouwen met goedkope sociale woningen. Dat trekt mensen aan uit grotere stadskernen in de streek, die hier weinig of niet integreren. Onze toekomst als fijne landelijke gemeente staat op het spel. Ik krijg dan wel eens het verwijt in de gemeenteraad dat ik van Galmaarden een Bokrijk wil maken, maar dan denk ik: liever Bokrijk dan een nieuw Denderleeuw. Met alle respect voor de mensen daar.' (*grijnst*)

Filip is rotsvast verankerd in zijn gemeente, wat zich uit in engagementen en bestuursfuncties in allerhande sportieve en socio-culturele verenigingen en, niet onbelangrijk, regelmatige bezoeken in de negen cafés die zijn dorp nog rijk is. Daar gaat hij geen enkele politieke toogdiscussie uit de weg. 'Altijd met respect voor andermans mening, maar ik merk wel dat de mensen die klagen over onverdraagzaamheid en over wat er allemaal fout loopt, doorgaans zelf de grootste zuurpruimen zijn. *Pezewevers* noemen we dat hier. Ik ben zo niet. Als de meerderheid een goede beslissing neemt in het belang van onze gemeenschap, zal ik die ook verdedigen.'

'Een fusie van gemeenten is tegelijk een fusie van afdelingen. Dat is ook een complexe puzzel'

Filip speelt al dertig jaar tafeltennis.

Filip wil de toekomst van Galmaarden als een fijne, landelijke gemeente verzekeren.

Het motto van Filip luidt dan ook: wie goed doet, goed ontmoet. Zo ving hij met zijn gezin negen maanden lang een doof gezin uit Oekraïne op. ‘Oekraïense vluchtelingen hebben het sowieso zwaar, maar dat geldt des te meer voor vluchtelingen met een beperking. Ondertussen zijn ze teruggekeerd naar Odessa. We hopen ze daar ooit te kunnen bezoeken.’

Dove ouders

Dat Filip een doof gezin opving, is geen toeval. ‘Ik ben een kind van dove ouders. Dat heeft toch wel een invloed gehad op mijn leven. Ik werd al snel betrokken bij belangrijke beslissingen binnen het gezin. Ik tolkte via de Vlaamse Gebarentaal – zo’n beetje mijn moedertaal – alle belangrijke informatie over bank- en overheidszaken. Mijn vader beschouw ik als een van de meest intelligente mensen die ik ken, maar zijn doofheid heeft hem belemmerd in zowel zijn studies als in zijn beroepsleven. Hij werd noodgedwongen arbeider. Mijn moeder was huisvrouw. Ik weet dus heel goed waar ik vandaan kom.’

Zijn kennis van de Vlaamse Gebarentaal bracht hem in 2015 in contact met Helga Stevens, toen Europees Parlements lid. Als doofgeboren mandataris vroeg zij hem als medewerker, wat Filip van Galmaarden naar het centrum van de Europese politiek bracht. ‘Ik heb veel geleerd achter de schermen van het politieke toneel, met mensen als Helga, Sander Loones, Anneleen Van Bossuyt en Mark Demesmaecker, die toen de fractie bemanden. En daarna heb ik ook nog wat kunnen meepikken van Geert Bourgeois en Johan Van Overtveldt.’

Terug naar onderwijs

Toch koos Filip voor een terugkeer naar het onderwijs, waar hij zijn carrière gestart was. ‘Daar zijn verschillende redenen voor. Ik doe mijn job natuurlijk graag. Ik werk als logopedist in het bijzonder onderwijs, met kinderen met autismespectrumstoornissen. Maar ik heb er ook voor gekozen om voor mijn moeder te zorgen, die aan dementie lijdt. Ik wou vermijden dat ze in een rusthuis zou terechtkomen.’

Het is een stokpaardje van Filip. ‘Ik ben ervan overtuigd dat de volgende jaren steeds meer mensen hun ouders, naasten of geliefden thuis zullen opvangen. Daarop moet de politiek inspelen door de nodige kaders te voorzien. Dat kan ook op lokaal niveau. Vergis je niet, die problematiek houdt de mensen bezig: hoe zal mijn oude dag eruitzien? Kan ik nog een rusthuis betalen? We hebben het in de politiek vaak over zwaarwichtige thema’s, maar dat is iets wat écht leeft bij de mensen. ■

Meer instroom in Antwerpse kinderopvang dankzij succesvol project

In Vlaanderen is kinderbegeleider erkend als knelpuntberoep. Maar wie zich voor die opleiding wil inschrijven in het Centrum voor Volwassenenonderwijs (CVO) botst vaak op muren.

‘Te weinig kennis van het Nederlands, een complexe thuissituatie of financiële problemen kunnen een obstakel zijn’, zegt Nabilla Ait Daoud, schepen van onder meer Kinderopvang en Personeel in Antwerpen. ‘Sinds december 2020 begeleiden we met het project *Nieuwe krachten voor de kinderopvang* kwetsbare werkzoekenden en niet-beroepsactieven die een diploma kinderbegeleider willen behalen via het volwassenenonderwijs. De

resultaten van het initiatief zijn heel goed.’ Het project eindigt na drie jaar.

Gezamenlijke aanpak

De deelnemers kregen begeleiding van vakleerkrachten bij de opleidingsverstreker, mentoren op de werkplek en ondersteunende begeleiders, bijvoorbeeld op het vlak van taalbeheersing. ‘Die ondersteuning is geïntegreerd in het hele opleidingstraject en is op maat van de deelnemer. De mentoren blijven ook na de opleiding een vertrouwenspersoon’, zegt Nabilla. ‘Ze blijven helpen om competenties te versterken en te solliciteren. De verkregen vaardigheden gaan verder dan de job. Zo verbreden deelnemers ook hun

netwerk.

Die intense begeleiding loont: 70 procent van de 51 deelnemers slaagde en 95 procent daarvan stroomde door naar de kinderopvang.

Creatief met N-VA-paraplu's

Wat als de zon schijnt tijdens je eestfestijn? ‘Dan gebruiken we onze paraplu's gewoon als decoratie in de zaal’, dachten ze bij N-VA Wortegem-Petegem.

Vertel het ons

N-VA Duffel geeft de Duffelaar inspraak in het verkiezingsprogramma. De lokale afdeling trekt met haar knusse bar naar acht Duffelse wijken en luistert naar de bewoners. De buurtbewoners krijgen vooraf een uitnodiging in de bus. Kunnen ze niet aanwezig zijn wanneer de N-VA-bar langskomt, dan kunnen ze de afdeling via e-mail contacteren. De ongezouten mening van de Duffelaar wordt beloond met een origineel gadget.

N-VA Brugge trekt in de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen door de stad met een caravan en de slogan *Preus en ambitieus* om gesprekken aan te knopen met Bruggelingen. 'De huidige bestuursploeg straalt al jaren berusting uit. Voor de N-VA is goed niet goed genoeg. Ons Brugge verdient ambitie', zegt Vlaams Parlements lid en lijsttrekker Maaïke De Vreese. Wie komt babbelen, krijgt een potje mosterd mee naar huis. 'Omdat de huidige bestuursploeg behoorlijk wat ideeën van de N-VA uitwerkt. Ze halen de mosterd bij ons. Wij zorgen voor pit en smaak in onze Brugse politiek.'

Eeuwige student

Leuvens gemeenteraadslid Lies Verlinden (39) begint haar 21ste jaar aan de universiteit. Wanneer haar thesis klaar is aan het eind van dit academiejaar, zal Lies haar achtste diploma op zak hebben. Van archeoloog over criminoloog tot master in de rechten.

Nochtans is het etiket van eeuwige student niet helemaal van toepassing op Lies, die net voor de tweede keer mama werd. Want het is niet uit onkunde dat Lies opnieuw aan het academiejaar begon, maar uit interesse.

Die carrière op de universiteitsbanken combineert Lies al tien jaar met een voltijdse job én een politiek mandaat voor de N-VA in Leuven. 'Tot nu toe is die combinatie altijd goed gelukt', vertelt Lies. 'Al ben ik eigenlijk geen goede student. Tijdens het jaar doe ik weinig, zodat het tijdens de examenperiodes telkens alle hens aan dek is. Filmpjes van colleges bekijk ik vaak in de trein op weg naar mijn werk. Het studentikoze uitgaansleven laat ik wel aan mij voorbijgaan.'

N-VA Puurs-Sint-Amands zet 'De stoel' in elke deelgemeente

Het tv-programma 'De stoel' is welbekend: er wordt ergens in Vlaanderen een stoel gezet op een geheime locatie en wie hem als eerste ontdekt, wint een prijs. 'Dat was voor onze afdeling de inspiratie om een ludieke zomeractie te organiseren', zegt fractievoorzitter Jan Van Camp.

'Telkens rond de middag plaatsten we op Facebook een foto van onze N-VA-strandstoel op een bekende of minder bekende locatie in een deelgemeente van Puurs-Sint-Amands. Om 19 uur zetten we vervolgens de stoel op die plaats. Wie er als eerste inzate, kreeg de *Canon van Vlaanderen* cadeau.'

'Op die manier sloegen we drie vliegen in een klap', vervolgt Jan. 'We vergrootten onze zichtbaarheid in de gemeente, gingen in gesprek met onze inwoners én droegen ons steentje bij aan onze Vlaamse natievorming.'

FEDERAAL

Theo Francken

'ER IS EEN DUIDELIJKE MEERDERHEID VOOR EEN STRIKTER MIGRATIEBELEID'

De wonderen zijn de wereld niet uit: het regent straffe verklaringen over migratie. Zowel Open Vld, cd&v, Vooruit als MR eist plots een daadkrachtig terugkeerbeleid. LEO sprak erover met Kamerlid en voormalig staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken.

Eindelijk een politiek momentum om de nodige wettelijke ingrepen door te voeren, Theo?

'Het is wat wrang dat er een terreuraanslag voor nodig was, maar het is een goede zaak dat die partijen nu blij geven van voortschrijdend inzicht. Maar voegen ze ook de daad bij het woord? PS, Groen en Ecolo zullen in de ministerraad elk voorstel blokkeren. Hervormingen zijn alleen mogelijk als de christendemocraten, liberalen en Vlaamse socialistische partijen om die dossiers naar de Kamer te evacueren en als ze daarvoor zo nodig de val van de regering overhebben. Zover zal het niet komen en dat is doodjammer. Want in de Kamer is er een duidelijke democratische meerderheid voor een strikter migratiebeleid.'

Wat is de meest dringende maatregel die genomen moet worden?

'Ongetwijfeld het kader voor de woonstbetreding. Vandaag is elk pand van een huisjesmelker een *safe space* voor illegaal verblijf. De politie mag daar niet binnen. Net zoals elders in Europa moet die woonstbetreding ook in België mogelijk worden als er daarvoor rechterlijke machtiging is. Dat hadden wij in het vorige regeerakkoord onderhandeld. Maar de linkervleugel binnen Open Vld en MR torpedeerde dat.'

Een manco blijft ook het gebrek aan capaciteit in de gesloten centra.

'De Vivaldi-regering heeft het hele Masterplan Gesloten Centra in de diepvries gestoken. Er is nog geen begin van uitvoering. Daarenboven gebruikt staatssecretaris de Moor (cd&v) niet eens de capaciteit die er wél is, want een derde van de bedden in de gesloten centra is niet ingenomen. De hele Vivaldi-ploeg heeft een manifest gebrek aan politieke wil om illegalen te repatriëren.'

In het nieuwe wetsvoorstel van Nicole de Moor staat geen wettelijk kader voor woonstbetreding, maar wel een verbod op gedwongen repatriëring van gezinnen.

'Dat klopt en dat is heel zorgwekkend. Je kunt mensen pas gedwongen repatriëren als je ze eerst in gesloten bewaring neemt in een terugkeercentrum. Precies dat wil men nu wettelijk onmogelijk maken. Dat is de facto een opengrenzenbeleid voor elke illegaal met een minderjarig kind. Dat kan een aanzuigeffect genereren vanuit andere Europese lidstaten, want zo'n wettelijk verbod bestaat verder nergens in de EU.'

Tegenwerking door landen van herkomst is ook een oud zeer dat repatriëringen bemoeilijkt?

'Alleen de EU heeft voldoende economisch en diplomatiek gewicht om die landen tot medewerking te dwingen. De kaarten liggen daar goed. Er gaat in Europa geen stembusslag voorbij zonder een duidelijk signaal van de kiezer dat het migratiebeleid strenger moet. Kijk maar naar de forse verliezers voor de groene partijen, de felste verdedigers van een opengrenzenbeleid. Volgend jaar zijn er Europese verkiezingen. Daarna zullen we in de EU een veel rechtser parlement, Europese Raad en Commissie krijgen. Geloof me: de Europese omslag in migratie, waarvoor wij al vijf jaar pleiten, zal er dan eindelijk komen.' ■

BRUSSEL

BRUSSEL ZEGT NEEN AAN WETTELIJK KADER ONKOSTENVERGOEDINGEN

Mathias Vanden Borre

Een PS-schepen in Sint-Joost-ten-Node gebruikte haar onkostenvergoeding van ongeveer 1.800 euro om onder meer sigaretten, fastfoodmaaltijden, lingeerie, vier iPhones en een tros bananen te kopen. Helaas niet het eerste schandaal in Brussel.

‘Dat schepenen belastinggeld misbruiken om kosten te dekken die niets met hun werk te maken hebben, is natuurlijk onaanvaardbaar’, zegt Brussels parlements lid Mathias Vanden Borre. ‘Helaas is de zelfverrijking door die schepenen strikt genomen niet onwettig, want in Brussel ontbreekt een duidelijk wettelijk kader.’ Via een resolutie vroeg Mathias daarom dat het Gewest grenzen stelt aan het ongebreidelde

toekennen van extralegale voordelen aan lokale mandatarissen. ‘Maar de meerderheid wou er niet van weten en beschuldigde mij van ongepaste missioneringsdrang.’

Overbodige privileges

In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kan elk van de negentien gemeenten autonoom beslissen over haar personeelsbeleid. Door dat gebrek aan omkadering krijgen – en in bepaalde gevallen: *misbruiken* – lokale mandatarissen en personeelsleden overbodige privileges en onkostenvergoedingen. Er is wel een transparantieplichting, maar die wordt niet nageleefd: amper negen van de negentien gemeenten publiceerden hun jaarverslag. ‘Ik vrees dus dat mijn missionarisch werk nog niet afgelopen is’, besluit Mathias.

VLAAMS

DUBBEL ZOVEEL GEPENSIONEERDEN VOOR DE KLAS ALS IN 2019

Karolien Grosemans

Vorig schooljaar stonden 2.268 gepensioneerd voor de klas. Dat is een verdubbeling ten opzichte van het schooljaar 2019-2020. Vaak gaat het om een deeltijdse opdracht, maar toch nam een kwart van hen een volledig uurrooster op.

De meeste leerkrachten die herintreden zijn tussen 60 en 70 jaar oud. Er zijn ook uitschieters: 47 van hen zijn 75 jaar of ouder, waarvan drie zelfs ouder dan 80. De cijfers onderstrepen de personeelsuitdagingen in het onderwijs. ‘Het is fijn om te zien dat die leerkrachten nog zoveel energie en passie hebben voor het vak dat ze na hun pensioen nog bijspringen als dat nodig is’, zegt Vlaams Parlements lid Karolien Grosemans.

65-plussers die opnieuw een lesopdracht opnemen, komen niet in de problemen met hun pensioen, maar de categorie jonger dan 65 kan wel in de problemen komen. Minister van Onderwijs Ben Weyts kaartte dat al meermaals aan op het federale niveau. Helaas zonder resultaat. De federale regering maakt nu wel flexi-jobs mogelijk in het onderwijs. ‘Beter laat dan nooit’, zegt Karolien. ‘We wachten nog op de concrete modaliteiten van die nieuwe regeling. Hopelijk wordt dat geen lege doos.’

VLAAMS

NEDERLANDS IN HET HOGER ONDERWIJS BLIJFT BELANGRIJK

Annabel Tavernier

Verscheidende rectoren en onderwijsexperts riepen bij de start van het academiejaar op tot een versoepeling van de taalregeling. ‘Opnieuw een pleidooi voor verengelsing in het hoger onderwijs’, stelt Vlaams Parlements lid Annabel Tavernier vast.

De taalregeling in het hoger onderwijs bepaalt dat er voor elke Engelstalige opleiding een Nederlandstalige variant moet zijn. Het aantal Engelstalige vakken, bachelor- en masteropleidingen is bovendien geplafonneerd. Annabel staat resoluut achter die regeling. ‘We moeten vermijden dat de slinger doorslaat zoals in Nederland. Nu de kennis van het Nederlands erop

achteruitgaat, kunnen we het ons niet permitteren om de teugels te laten vieren.’

Niet tégen het Engels

‘Natuurlijk is het Engels belangrijk in het hoger onderwijs. Daaraan twijfelt niemand. Het gaat dan ook niet om een keuze tégen het Engels, maar wel vóór het behoud van het Nederlands. Geen verengelsing om de verengelsing.’ Annabel wijst er ook op dat het huidige plafond nog niet bereikt is. ‘Vorig academiejaar was 7,4 procent van de bachelors en 22 procent van de masters anderstalig ingericht. Er is zelfs nog ruimte om te ‘verengelsen’, dus waarover gaat die oproep eigenlijk?’

ENKEL TWEESTATENOPLOSSING IS DUURZAAM

Nietsontziende terreur

In de vroege ochtend van 7 oktober lanceerde Hamas een gecoördineerde aanval op westerse burgers in Israël. De islamistische terreurorganisatie schoot duizenden raketten af, tot in de buitenwijken van Jeruzalem. Tegelijkertijd braken Hamasstrijders door de Israëlische grensbescherming en slachtten ze 1.400 mensen genadeloos af, onder wie burgers, kinderen en feestvierders. Daarenboven kidnapten ze ruim tweehonderd personen, die ze als pasmunt in Gaza gevangenhouden. Hamas weigert Israël te erkennen en wil met die terreur de diplomatieke toenadering tussen Israël en enkele Arabische landen helemaal doen ontsporen.

Zware tol van stadsoorlog

Israël riep 360.000 reservisten op en kondigde een volledige belegering aan van Gaza, met opschorting van voedsel-, water-

en brandstofleveringen. Humanitaire hulp raakt slechts druppelsgewijs en in onvoldoende mate binnen. Ziekenhuizen vallen zonder elektriciteit en het risico op de uitbraak van epidemieën is reëel. De Israëlische luchtaanvallen kostten het leven aan duizenden Palestijnen. Hamas vertoebelt doelbewust de grens tussen militaire en civiele doelen, bijvoorbeeld door raketfabrieken te installeren in de kelders van flatgebouwen. Het houdt zo de eigen Palestijnse bevolking gegijzeld. Niettemin is respect voor het internationale humanitaire recht en de internationale mensenrechten fundamenteel, zeker in tijden van oorlog. Democratieën onderscheiden zich van terroristen doordat ze alles in het werk stellen om onschuldige burgers te ontzien.

Welke toekomst?

Op korte termijn komt het erop neer de

gijzelaars te bevrijden en een regionale escalatie te vermijden. Op de Westelijke Jordanoever vielen al tientallen doden. Langs de grens met Libanon is het Israëlische leger verwickeld in schermutselingen met de Hezbollah, met doden aan beide zijden van de grens. Intussen blijft Iran Israël bedreigen, niet het minst via het netwerk van milities die Iran financieel en militair ondersteunt. Als afschrikking stuurde de VS militaire steun naar de regio. Niemand is gebaat bij een verdere destabilisering van het Midden-Oosten. Hoe uitzichtloos ook: een oplossing voor dit conflict is uiteindelijk enkel te bereiken via diplomatieke weg, eventueel met een internationale coalitie. Voor de N-VA kan op lange termijn alleen een tweestatenoplossing duurzaam zijn. Maar dan moeten er twee democratische partijen aan de tafel komen. ■

De weg van Alessia Claes

1981

Limburger, wereldburger

Alessia (°1981) groeit op in Heusden-Zolder, waar ze actief is in de Chiro en muziekschool en dansles volgt. Na haar universitaire studies aan de KU Leuven ruilt ze Limburg in voor het Vlaams-Brabantse Scherpenheuvel-Zichem. Ook daar is ze actief in het verenigingsleven.

2000

Naar Pakistan

Alessia is amper 18 jaar als ze helemaal alleen naar Pakistan vertrekt. Ze werkt er met leprapatiënten en Afgaanse vluchtelingen. Enkele jaren later keert ze nog twee keer terug naar het land.

2012

Politiek beestje

Bij de lokale verkiezingen van 2012 wordt Alessia lijsttrekker in Scherpenheuvel-Zichem. Ze raakt verkozen in de gemeenteraad en is sindsdien fractievoorzitter. Het politieke beestje laat haar niet meer niet los. Ze wordt in 2013 adviseur Sociale Zaken op de Barricade en later adviseur van Vlaams minister Ben Weyts.

2019

Vlaams Parlement

Op 18 juni 2019 legt Alessia de eed af als Vlaams Parlements lid. Ze focust vooral op dierenwelzijn, tewerkstelling en woonbeleid. Daarnaast is ze ook deelstaatsenator.

2023

Passie voor motorrijden

Motorrijden en reizen zijn een grote passie van Alessia. Ze reist met haar motor naar Oekraïne, Albanië, Corsica en nog een pak landen. In de zomer van 2023 brengt de motor haar zelfs helemaal tot aan de Noordkaap. Een onvergetelijke trip van bijna 8.000 kilometer.

In deze rubriek laten we een extern expert aan het woord. Hij of zij is niet partijpolitiek gebonden en verwoordt niet noodzakelijk het standpunt van de N-VA.

Alain Gerlache wil meer wederzijds begrip tussen Vlamingen en Walen

‘DE AFWEZIGHEID VAN EEN STERKE WAALSE IDENTITEIT REMT HET HERSTEL VAN WALLONIË AF’

Alain Gerlache is een Waalse journalist en veelgevraagde opinie-maker in zowel de Waalse als Vlaamse media. Hij schreef het boek *Het verhaal van Wallonië*, waarmee hij een poging doet om de hardnekkige clichés over Walen te ontcrachten.

U ijvert voor een betere wederzijdse kennis van en begrip tussen Vlamingen en Walen. Zou dat bepaalde sentimenten temperen over splitsen of confederalisme?

‘Mijn uitgangspunt is de vaststelling dat Vlamingen en Franstaligen elkaar niet goed kennen en dat dat hun relatie bemoeilijkt. Als ik niet hoopte dat een beter wederzijds begrip zou helpen om de conflicten op te lossen, zou ik het boek niet geschreven hebben. Maar ik heb geen politieke agenda. Iedereen mag zijn eigen mening vormen over de toekomst van het land, maar niet op basis van misverstanden.’

U stelt dat identiteit in Vlaanderen belangrijk is om historische redenen. In Wallonië leeft dat veel minder. Is dat misschien een van de redenen waarom een echte relance niet van de grond komt in Wallonië?

‘De afwezigheid van een sterke Waalse identiteit is een negatieve factor in het

herstel van Wallonië. Het is een van de oorzaken van wat we in het zuiden van het land *stroomien* noemen: projecten werden al te vaak gerealiseerd om iedereen tevreden te stellen, niet omdat ze nuttig waren voor heel Wallonië. Die mentaliteit is geëvolueerd, maar nog niet helemaal verdwenen. Bovendien is de complexiteit van de instellingen aan Franstalige zijde een rem voor de ontwikkeling van een Waalse identiteit.’

Die complexiteit is hardnekkig. Zelfs het samensmelten van gemeenschap en gewest – zoals in Vlaanderen – blijkt niet zo eenvoudig.

‘De Vlaamse en de Franse Gemeenschap zijn geneigd om de taalgrens te zien als een institutionele spiegel. Maar Noord en Zuid zijn niet identiek. De overgrote meerderheid van de Vlamingen woont in Vlaanderen. Van de 124 parlementsleden in het Vlaams Parlement zijn er slechts zes Brusselse. De situatie is

helemaal anders aan Franstalige kant, waar het gewicht van de Brusselaars veel groter is. Dat merk je aan het aantal leden van het Franstalige parlement: 75 uit Wallonië en 19 uit Brussel. De Franstaligen in Wallonië en Brussel delen een taal en een cultuur, maar ze hebben ook hun eigen specifieke kenmerken. Daarom overweegt geen enkele Franstalige partij vandaag een fusie van gewest en gemeenschap. Dat wil niet zeggen dat de Franstalige instellingen niet vereenvoudigd moeten worden. Maar de beweging gaat in de richting van de gewesten, niet naar de gemeenschap.’

PS'er Paul Magnette opperde in 2020 aan Bart De Wever dat Wallonië bij een splitsing van het land de naam België zou behouden. Zijn Walen eigenlijk de echte Belgen?

‘Alle onderzoeken tonen aan dat de meerderheid van de Franstaligen zich in de eerste plaats Belg voelt. In feite is die

'Iedereen mag een mening vormen over de toekomst van het land, maar niet op basis van misverstanden'

universiteit een drijvende kracht voor innovatie en economische welvaart. Dat is dus niet hetzelfde als een eventuele splitsing tussen Noord en Zuid. Anderzijds toont het succesverhaal van Waals-Brabant aan dat Wallonië meer is dan de moeilijkheden van de regio's Luik en Charleroi. Wallonië zou dat voorbeeld moeten volgen.'

In uw boek – en bij de boekvoorstelling – wordt geopperd dat een slecht boerend Wallonië ook nefast is voor Vlaanderen. Is dat geen vals argument voor het status quo van de transfers?

'Dat is nochtans ook wat ik nationalisten hoor zeggen. Toen hij aan de vooravond van 11 juli dit jaar in Brugge werd uitgenodigd, wees Waals minister-president Elio Di Rupo erop dat Vlaanderen ook profiteert van het Waalse herstelplan: 'Van het totale bedrag van 7 miljard euro, gaat bijna 1,2 miljard aan toegevoegde waarde naar de Vlaamse economie.' Vlaanderen is de tweede grootste investeerder in Wallonië na de Verenigde Staten en vóór Frankrijk. Het gaat er dus niet om Wallonië artificeel in leven te houden, maar om de economie te ontwikkelen ten voordele van iedereen.' ■

identiteitskwestie niet echt een probleem, omdat de bevolking waarschijnlijk nooit moest vechten voor haar taal en cultuur. Die is overigens ook verfranst: slechts een kleine minderheid verstaat de Waalse dialecten nog. Maar dat proces heeft nooit een politieke dimensie gekregen zoals in het Noorden van het land.'

De vernederlandsing van de Leuvense universiteit leidde uiteindelijk tot de oprichting van Louvain-la-Neuve, een succesverhaal dat er nooit gekomen was zonder 'Walen buiten'. Cynisch gesteld: een afscheuring is misschien wel de ideale motivatie voor Wallonië om zich te herlanceren?

'De komst van een universiteit in Wallonië, en in het bijzonder in een regio die toen geen ontwikkelingscentra had, was uiteraard doorslaggevend om Waals-Brabant te maken tot wat het vandaag is. Van in het begin was de

Maakt u graag kans om een exemplaar te winnen van *Het verhaal van Wallonië*? Doe dan mee met onze lezerswedstrijd in de rubriek Meerwaarde op bladzijde 30.

Geflitst

De Vlaamse Regering heeft negen Vlaamse Parken erkend: vier Nationale Parken (Bosland, Brabantse Wouden, Hoge Kempen en Scheldevallei) en vijf Landschapsparken (Grenzeloos Bocageland, Haspengouw, Maasvallei, Vlaamse Ardennen en Zwinstreek). Zij zullen de internationale uitstraling van Vlaanderen versterken, zeggen Zuhal Demir en Matthias Diependaele.

Tijdens de jaarvergadering van de parlementaire assemblee van de NAVO werd Kamerlid Theo Francken verkozen tot ondervoorzitter. Het is voor het eerst in 73 jaar dat een Vlaming die functie opneemt.

De helft van de twaalf IS-vrouwen die de regering-De Croo terughaalde uit Syrië is intussen alweer op vrije voeten. 'De N-VA heeft altijd gezegd dat zij berecht moesten worden in Syrië om dat te vermijden. Maar de Vivaldi-coalitie stemde onze voorstellen weg', zegt Kamerlid Koen Metsu.

'Waarom laat u de politie niet toe om de minstens 100.000 illegalen in Brussel, onder wie veel crackgebruikers, actief op te sporen, te arresteren en uit te wijzen?' vroeg HUMO aan co-voorzitter van Groen Nadia Naji. Haar veelzeggende antwoord: 'Waarom wel?'

**'IK MAAK NIET
GRAAG RUZIE.
MAAR IK KAN HET
WEL GOED'**

JAN LOONES, VOORMALIG KAMERLID, VLAAMS PARLEMENTSLID EN SENATOR

Het is misschien met enige zin voor overdrijving, maar we kunnen toch stellen dat het onafhankelijkheidsstreven in de statuten van de N-VA er mede dankzij Jan Loones gekomen is. Dat geldt evenzeer voor de mooie duinen die onze Vlaamse Kust nog rijk is. En het feit dat u, zelfs buiten het seizoen, de garnaalvissers te paard aan het werk kan zien op het strand van Oostduinkerke. LEO sprak met de voormalige volksvertegenwoordiger die de halve wereld zag maar altijd aan het *zeetje* gebleven is.

Dat Jan Loones in de politiek zou stappen, was haast voorbestemd. 'Na het overlijden van mijn vader, die jarenlang burgemeester van Oostduinkerke was, kwam men mij in 1982 vragen om op de lijst te staan. Na wat aandringen stemde ik toe, maar tot mijn verbazing werd ik

meteen lijsttrekker.' Na een eerste oppositiekur won Loones met de lokale partij D88 grandioos de verkiezingen. 'Ik werd voorgedragen als burgemeester, maar zes maanden later was dat liedje uit. Door een paar overlopers bij de liberale coalitiepartner. Zo ging dat toen. Als je naar één frustratie zoekt in mijn leven, dan is het dat gemiste burgemeesterschap.'

Independentist tot in de kist

Dat verhaal kan alsnog een mooi vervolg krijgen als zoon Sander de sjerp kan veroveren in Koksijde-Oostduinkerke. 'Dat zou mooi zijn', zegt Jan, die in 2018 plaats ruimde voor zijn zoon. 'Hij maakt een goede kans.' Jan volgt de politieke carrière van Sander op de voet en deelt zijn institutionele overtuiging. 'Al blijf ik

een independentist. Dat zal niet veranderen. Ik heb daarvoor zelfs nog onder mijn voeten gekregen van wijlen Hugo Schiltz, in mijn Volksuniejaren. Dat was midden in de discussies rond het Sint-Michielsakkoord. Schiltz wou mijn kandidatuur als fractievoorzitter in de Senaat wel steunen, als ik het woord independentisme maar niet uitsprak.'

Ten tijde van het Egmontpact in 1977, dat andere belangrijke akkoord over de Belgische staatsstructuur, verliet Jan zelfs de toenmalige Volksunie. Hij keerde tien jaar later terug en maakte dan vanop de eerste rij de desintegratie van de partij mee. 'Ik koos uit overtuiging voor de richting die Geert Bourgeois wilde uitgaan, al vond ik die hele periode zeer spijtig. Ik maak niet graag ruzie, al kan ik het wel goed. (*lacht*) We hebben toen met enkele gelijkgezinden wel onze voorwaarden gesteld om toe te treden tot Vlaams Nationaal, dat later uitgroeide tot de

1. Jan Loones in Baskenland. Hij ijverde zijn hele politiek carrière voor meer rechten voor de Basken.
2. Ook de Tibetaanse kwestie liet Jan niet onberoerd.
3. Bij een beeld van de paardenvisser in Oostduinkerke: Jan is altijd een streekpoliticus gebleven.
4. Als verkiezingswaarnemer in Burundi.

N-VA: independentist, republikeins, tiermondist en nog een paar van die benamingen. Geert vertelt nu nog dat het dankzij ons is dat de onafhankelijkheidsvraag in de statuten staat.

Progressief

Toch vond Jan die keuze niet helemaal vanzelfsprekend. ‘Institutioneel is mijn overtuiging duidelijk, maar voor de rest ben ik eerder progressief. De N-VA dook in het gat dat op rechts ontstaan was, onder impuls van Bart De Wever. Ik bewonder Bart enorm, zowel op strategisch als inhoudelijk vlak. Alleen mis ik de resolute standpunten rond pacifisme en de verbondenheid van volkeren, wat mijn *dada* was. Maar die discussies heb ik gelaten. En trouwens, ik heb aan mijn vrouw beloofd om geen kritiek te geven.’ (lacht)

Jan doorliep in zijn nationale politieke carrière alle echelons, van de Kamer (1989-1991) tot de Senaat (1991-1999)

‘Als je naar één frustratie zoekt in mijn leven, is het dat gemiste burgemeesterschap’

en uiteindelijk het Vlaams Parlement (1999-2008), samen goed voor twintig jaar. De rode draad in die loopbaan is zijn brede kijk op de wereld, met een bijzondere belangstelling voor de verdediging van mensen- en volkenrechten. Dat bracht hem tot in alle uithoeken van de wereld, tijdens buitenlandse missies of als waarnemer bij verkiezingen. ‘Toegegeven, in de Senaat was dat allemaal mogelijk. Dat was zo’n beetje het reisbureau van de Belgische politiek. Maar ik vond dat belangrijk, zeker om de rol van Vlaanderen in het buitenland te versterken.’

Duinendecreet

Tegelijkertijd bleef Jan een streekpoliticus, letterlijk en figuurlijk met de hakken in het duinenzand. Dat het merendeel van de duinen aan de Vlaamse kust niet volgebouwd zijn, hebben we te danken aan het Duinendecreet dat destijds door Jan vormgegeven en ingediend werd. De band met Oostduinkerke is dan ook taai, in die mate zelfs dat je best niet over Koksijde begint (*waartoe Oostduinkerke behoort, red*). ‘Dat is deels irrationeel, ik besef het. Vergelijk het met een mozaïek. Elk steentje heeft zijn eigen kleur. Je kan dat niet allemaal egaal overschilderen.’

De harde politiek ruimde bij Jan intussen plaats voor cultuur en natuur, met *het zetje* altijd in de achtergrond. Zo werden de garnaalvisserij te paard onder zijn impuls een heuse toeristische attractie en zette hij mee zijn schouders onder het visserijmuseum NAVIGO en het IJzermuseum. De vredesgedachte, weet u wel. ■

1

2

1 VOOR VLAAMSE WELVAART

Vierhonderd affiches op commerciële borden, bijna vijfduizend tuinborden en spandoeken bij leden en sympathisanten, en een pak digitale advertenties op krantenwebsites en via sociale media. De precampagne waarmee de N-VA de verkiezingen tegemoet gaat, stelt onze kernboodschap op scherp: 'Na drie jaar van Franstalig-links Vivaldi-beleid dat vooral de belangen diende van niet-werkenden, gaan we vol voor een beleid dat onze werkende en ondernemende Vlaamse middenklasse weer versterkt', zegt Bart De Wever.

Ook u kan een steentje bijdragen:

- Deel via uw eigen sociale-mediakanalen de videoboodschap van Bart De Wever, waarin hij uitlegt welke vier vuistregels cruciaal zijn om onze welvaart veilig te stellen. U vindt die op www.voorvlaamsewelvaart.be

- Hang de affiche die u bij deze LEO vindt zichtbaar aan het raam.
- Heeft u plaats om een tuinbord of spandoek te plaatsen? Stuur dan een bericht naar info@n-va.be of bel naar 02 219 49 30 om er een aan te vragen.

2 LOKALE-BELEIDSMARKTEN

Eind oktober woonden vierhonderd bestuursleden en mandatarissen onze lokale-beleidsmarkten bij. Zowel in Affligem als Genk (foto) kregen ze een gevarieerd aanbod van 28 sessies met nieuwe ideeën en handige praktijkvoorbeelden die absoluut navolging verdienen.

Burgemeesters, schepenen en enkele externe organisaties leverden een pak inspiratie en ideeën voor de lokale verkiezingsprogramma's die de afdelingen de komende maanden op maat van hun

eigen stad of gemeente gaan opstellen. Slimme mobiliteit, beleid tegen eenzaamheid, lokaal activeringsbeleid, kernversterking, dierenwelzijn en bosuitbreiding zijn enkele thema's die aan bod kwamen.

3 VORMING CAMPAGNEPLANNING EN -HUISSTIJL

De lokale-beleidsmarkten gingen over de inhoud. Daarnaast bereiden de afdelingen zich ook voor op de praktische kant van het campagnevoeren. Hoe bouwen we de campagne op? Kiezen we opnieuw voor tuinborden, affiches en banners of zetten we volop in op de sociale media? Wie doet er wat binnen het campagne-team? Hoeveel kost een campagne? Hoeveel mag ik uitgeven? Wat mag wel en wat niet tijdens de sperperiode?

Op vijf vormingsmomenten in november

3

4

geven we het antwoord op al die vragen:

- maandagavond 20 november in Oost-Vlaanderen (Holiday Inn Expo Gent),
- dinsdagavond 21 november in Antwerpen (Hof van Reyen, Boechout),
- woensdagavond 22 november in West-Vlaanderen (Howest Kortrijk),
- donderdagavond 23 november in Limburg (Corda Conference Hasselt)
- zaterdagvoormiddag 25 november in Vlaams-Brabant (PIVO Asse).

Het programma van de vijf vormingsmomenten is identiek. Elke afdeling kreeg een uitnodiging om drie deelnemers af te vaardigen.

4 **STUDIO VLAANDEREN**

Sinds dit najaar heeft de N-VA-podcast

Studio Vlaanderen een wekelijks ritme. Elke vrijdag, behalve tijdens de schoolvakanties, vindt u een nieuwe aflevering terug in uw favoriete podcastspeler, op www.studiovlaanderen.be en op het YouTubekanaal van de N-VA.

Gastheer Joost Houtman gaat telkens in gesprek met een boeiende politieke gast over een actueel thema. Mieke Claes over preventie en gezondheidszorg, Koen Daniëls over ons onderwijs, Frieda Gijbels over de noodzaak van een pandemieplan, Johan Van Overtveldt over de Europese begroting, Cathy Coudyser over Vlaanderen als vredesregio en Kris Van Dijck over supportersgeweld zijn maar enkele gasten die de revue passeerden. Abonneer u op Studio Vlaanderen om geen enkele aflevering te missen!

5

5 **DAG VAN DE JEUGDBEWEGING**

De N-VA steunt het engagement van de vele duizenden vrijwilligers die zich inzetten om kinderen en jongeren een jaar vol spelplezier te bezorgen. Op de Dag van de Jeugdbeweging kwamen enkele medewerkers van het partijsecretariaat in hun oude uniform van de jeugdbeweging naar het werk. Dat vele andere collega's hun uniform ontgroeid zijn, deed niets af aan de boodschap: bedankt aan alle leiders en leidsters om altijd paraat te staan!

Evy Van Cleemputte, kabinetssecretaris van Bart De Wever in Antwerpen

‘De agenda van Bart beheren is de hel. Maar hij voert alles wel consequent uit’

Wist u dat Bart De Wever ooit zijn nagels lakte? Het is te zeggen: hij droeg een doorschijnende lak met een bijzonder bittere smaak om het nagelbijten tegen te gaan. Tot een opmerkelijke tv-kijker meldde dat Barts nagels ‘wel erg fel blonken op televisie’. Geen lak meer, en Bart De Wever is opnieuw gaan nagelbijten. Hoe we dat weten? Dankzij een kijkje achter de schermen bij Evy Van Cleemputte, al tien jaar de persoonlijk assistente van de burgemeester van Antwerpen. Het is helaas de enige saillante onthulling die we konden lospeuteren.

Evy kwam tien jaar geleden aan boord, enkele maanden nadat de N-VA in 2012 ’t Stad veroverde. ‘Ik werkte al voor de stad en deed een tijdelijke vervanging in een soortgelijke functie. Bart was zijn kabinet volop aan het uitbouwen. Ik was toen al lid van de partij en kwam op een lijst met mogelijke kandidaten. Eén gesprek met Bart volstond. Er was meteen een klik.’

Tien jaar later is die klik er nog altijd. ‘Ik ben nog altijd heel trots op mijn job. Al heb ik de impact wel wat onderschat. Het is bij momenten ongelofelijk druk.

Nu de verkiezingen er weer aankomen, zal dat er niet beter op worden.’

Iedereen een stukje Bart

Die drukte manifesteert zich vooral in de agenda van Bart De Wever. ‘Schrijf maar op: het beheren van Barts agenda is de hel. Vergeet niet: hij is burge-meester, partijvoorzitter, parlamentslid en dan nog eens echtgenoot en vader van vier kinderen. Iedereen wil een stukje van Bart. Zeker met de verkiezingen in het verschiet. Dat allemaal inplannen, is een immens complexe puzzel.’ Evy is dan ook goed geplaatst om gratis kritiek op politici en op Bart in het bijzonder te counteren. ‘Ik daag iedereen uit om de rol van Bart eens een week over te nemen. Die planning mag dan wel hels zijn, Bart moet al die afspraken ook uitvoeren. Dat doet hij overigens heel consequent; daarin is hij erg principieel. Ik heb het nog niet vaak meegemaakt dat hij een afspraak afzegt.’

‘Mijn laatste marathon liep ik een half uur sneller dan Bart. Dat mag je in het vet zetten’

Poortwachter

Na tien jaar kent Evy Bart door en door. ‘Ik zie het meteen als het een moeilijke dag is, als er veel stress is. Bijvoorbeeld in de aanloop naar een belangrijk debat.’ Tijdens die stressmomenten fungeert Evy als poortwachter, letterlijk en figuurlijk. ‘Dan gaan de deuren dicht, ja. Bijvoorbeeld als hij een belangrijke speech moet voorbereiden. Maar het fijne is dan wel dat ik vaak als eerste die speech kan lezen. Of testpubliek mag spelen.’

Het omgekeerde geldt overigens ook. ‘Bart merkt het meteen als ik eens een mindere dag heb. Humor is dan vaak de beste remedie. De boog staat hier niet altijd gespannen. Een babbeltje over de alledaagse dingen in het leven kan wonderen doen. Hij praat al genoeg over politiek, me dunkt.’

Star Wars

Als Bart al eens grappig uit de hoek komt op sociale media, heeft Evy daar vaak een hand in. ‘Ik probeer wel eens voor een humoristische noot in zijn Facebook-berichten te zorgen. Zoals met die Star Wars-outfit. Het mag ook eens luchtig zijn, hé. De job is al veeleisend genoeg.’

Een veeleisende job, maar geen veeleisende baas? ‘Barts motto is vrij eenvoudig: doe gewoon je job. Hij geeft zijn medewerkers heel wat vertrouwen en

Evy's wortels liggen in het Waasland, maar ze is verknocht aan Antwerpen.

'Ik zie het meteen als het een moeilijke dag is. Dan ben ik de poortwachter'

vrijheid. Natuurlijk zijn er soms lange dagen, maar ik krijg voldoende tijd en ruimte om werk, gezin en vrije tijd te combineren. Ik sport bijvoorbeeld veel en dat kan ik blijven doen. Zo liep ik al zes marathons. Mijn laatste marathon liep ik overigens een half uur sneller dan Bart. Dat mag je in het vet zetten.' (grijnst)

Liever niet naar Brussel

Een job in de politiek, zelfs achter de schermen, hangt samen met de wil van de kiezer. Het is dus ook voor Evy uitkijken naar oktober 2024. 'Daarvan ben ik me zeker bewust. Je weet dat er ooit een moment komt dat het hier eindigt. Het mag voor mij nog enkele legislaturen duren, hoor. En voor Bart ook, veronderstel ik. Anders wil ik hem graag volgen naar een andere functie. Ik vermoed dat hij altijd wel een persoonlijk assistent nodig zal hebben. Al hoop ik zelf dat het niet in Brussel is.'

Want ondanks haar wortels in het Waasland – 'Bart zegt dat er schapen uit mijn mond komen als ik praat' – is Evy ondertussen verknocht aan Antwerpen. 'Ik ben natuurlijk wat bevooroordeeld, maar je kan er niet naast kijken: Antwerpen is het voorbije decennium ongelooflijk ten goede veranderd. Dat hoor ik ook van anderen. De binnenstad, de Scheldekaaien ... Het is hier zoveel mooier geworden.' ■

MEER WAARDE

Frontbeweging

De start van de eerste Vlaams-nationale partij verliep bijzonder moeizaam. De Frontpartij slaagde er in 1919 in om de eerste Vlaams-nationalisten in het parlement verkozen te krijgen. Maar tijdens de jaren twintig versplinterde het Vlaams-nationalistische politieke landschap. Zowat alle struikelstenen van toen zullen ook de latere Vlaams-nationalistische bewegingen en partijen parten spelen.

Romain Vanlandschoot vult met zijn boek een leemte op in het onderzoek naar de overgang van de Frontbeweging uit de Eerste Wereldoorlog naar een politieke partij. Door de haarfijne beschrijving van de vele

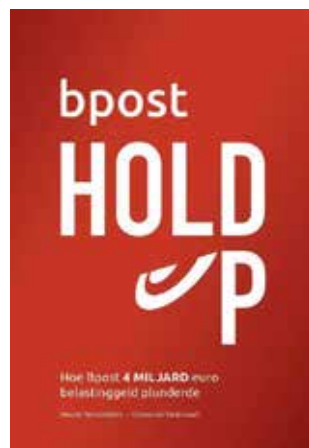
fracties, regionale specificiteiten en persoonlijke hindernissen wordt het bijna een kroniek van een aangekondigde breuk.

Van Frontbeweging naar Frontpartij. De beginjaren van het politieke Vlaams-nationalisme (1915-1923) is een uitgave van Peristyle. Het boek is verkrijgbaar via ADVN: www.advn.be/bestel-publicatie.

In de webwinkel van de N-VA kunt u overigens nog steeds terecht voor het standaardwerk *De Frontbeweging: de Vlaamse strijd aan de IJzer* van Daniël Van Acker, uitgegeven bij De Klaproos in het jaar 2000. Surf naar www.n-va.be/webwinkel om nog een exemplaar te bemachtigen.

5 x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van *De Frontbeweging: de Vlaamse strijd aan de IJzer* van Daniël Van Acker (uitgeverij De Klaproos). Ze moeten wel het antwoord kennen op de vraag: 'Wie is de voorzitter van het ADVN?'

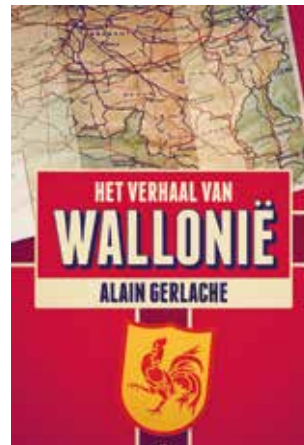
Bpost

Hoe is bpost erin geslaagd om ongezien miljarden euro's weg te sluisen van de overheid? Hoe ver

ging het bedrog, om toch maar te garanderen dat de geldkraan richting bpost blijft stromen? En welke rol speelden politici, grote mediabedrijven, vakbonden en de zuilen van dit land in dat verhaal? *Bpost Hold-up* onthult een van de grootste schandalen met overheids-geld van de laatste decennia.

Op basis van tientallen achtergrond-gesprekken, interne documenten en officiële getuigenissen schetsen journalisten Emmanuel Vanbrussel en Wouter Verschelden het waanzinnige relaas: hoe de bpost-top iedereen om de tuin leidde.

Bpost Hold-up is een uitgave van Mediation. Het boek is verkrijgbaar in het Nederlands en het Frans én als e-book. Meer informatie: <https://bpostholdup.businessam.be/>.

Het verhaal van Wallonië

De kloof tussen het Noorden en het Zuiden van dit land lijkt nog nooit zo groot te zijn geweest. Het politieke debat gaat veel verder dan de louter institutionele kwestie en neemt vaak de vorm aan van confrontatie tussen twee onverzoenbare maatschappelijke visies.

Volgens journalist en politiek commentator Alain Gerlache wordt het debat verstoord door wederzijdse clichés en misverstanden tussen de twee grote gemeenschappen. Als Waal die sinds zijn tienerjaren in direct contact staat met Vlaanderen, neemt hij in zijn boek een aantal vooroordelen over Wallonië onder de loep en probeert hij de waarheden en foute beweringen op te sporen. Daarvoor doet hij een beroep op allerlei historische, politieke, sociale, economische en culturele bronnen en ook zijn eigen ervaring in het hart van de complexe relatie tussen Vlaanderen en Wallonië.

Het verhaal van Wallonië is een uitgave van Ertsberg. Het boek is te koop in uw favoriete lokale of online boekhandel.

5 x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van *Het verhaal van Wallonië*. Ze moeten wel het antwoord kennen op de vraag: 'Hoe heet de RTBF-uitzending uit 2006 waarin de onafhankelijkheid van Vlaanderen in scène werd gezet?'

Stuur uw antwoord voor 24 november naar LEO@n-va.be of Redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel. Het juiste antwoord en de winnaars vindt u vanaf 27 november terug op www.n-va.be/meerwaarde.

Joost Houtman zoekt in deze column een antwoord op de vraag wat er zo typisch is aan een welbepaald Europees volk. En ja, Joost mag het weten.

WAAROM DE SARDEN ZO SARDIJS ZIJN

Vier Moren op een rij

Sardinië deelt met het Japanse Okinawa het hoogste percentage honderdjarigen ter wereld. *Malloreddu cun sartizzu* (pasta met verse worst)! *Sitzigorrusu* (slakken in pikante tomatensaus)! *Torone* (zachte nougat)! Het Sardijnse dieet is een verklaring. Levensstijl een andere. Daarmee doelen we niet op het burlesconische bungabungagedrag van wijlen Silvio Berlusconi in zijn Sardijnse Villa Arcore, wel op die van de ondanks alles steeds volhoudende Sarden.

De Romeinen maakten van het eiland samen met Corsica een provincie en bleven zeven eeuwen. Graag gezien waren ze er nooit. Toen het Romeinse rijk instortte, viel Sardinië ten prooi aan verschillende veroveraars.

Vandalen, Byzantijnen, Arabieren, de zeevarende republieken Pisa en Genua en het huis Aragon stredden allemaal om de strategische Sardijnse havens. Elke nieuwe bezetter bracht nieuwe inwoners met zich mee. Dat verklaart de grote etnische diversiteit op het eiland en ook waarom in de stad Alghero nog steeds een Catalaans dialect gesproken wordt. Italiaans deed trouwens pas zijn intrede toen Sardinië in 1781 in handen kwam van het huis Savoye. Vandaag vormen de Sarden de grootste etnolinguïstische minderheidsgroep in Italië, met zo'n miljoen Sardusprekers.

Sardismu

Op 17 maart 1861 werd de koning van Sardinië, de in Turijn geboren Vittorio Emanuele, koning van het eengemaakte Italië. Niet dat de Sarden ineens volbloed Italiaan werden. In de Eerste Wereld-

oorlog werd het heroïsme van de Brigata Sassari – een legereenheid uitsluitend bemand door Sarden – een symbool van het nieuwe zelfvertrouwen. Dat leidde in 1921 tot de oprichting van de politieke partij Partito Sardo d'Azione. Dat deze PsD'Az niet veel later verboden werd door Il Duce, zal u wellicht niet verbazen.

De roep naar onafhankelijkheid doofde echter niet. Ook niet toen het eiland op 31 januari 1948 een autonome regio van Italië werd. In de jaren zeventig en tachtig van de vorige eeuw laat het sardisme weer van zich horen. Sommigen suggereren een onafhankelijk Sardinië in een unie met een al even onafhankelijk Corsica. Een militante minderheid bestaat erin onder de naam Nationaal Anarchistische Insurrectionistische Organisatie bom-

aanslagen te plegen en ontvoeringen te organiseren. Gelukkig wordt aan dat criminele gedrag relatief snel een einde gemaakt. Het *sardismu* blijft wel op de politieke agenda staan, soms zelfs in humoristische vorm. Wat te denken van de lokale partij die ijvert voor een onafhankelijk Sardinië als overzees kanton van Zwitserland: Canton Marittimo?

De vlag van Sardinië illustreert het eeuwige

vrijheidsstreven van de Sarden. Deze *quattro mori* is samengesteld uit het Sint-Joriskruis met in elk kwartier een Moors hoofd met een witte bandana. Oorspronkelijk keken de Moren westwaarts. Nu ja, kijken is veel gezegd. Ze waren geblinddoekt. In 1999 keerden ze het hoofd naar het oosten, naar moederland Italië, en werd de blinddoek een bandana. Verklaringen bij de vleet rond die vlag, met als spectaculairste dat Pedro I van Aragon en Navarra vier afgekapt Morenhoofden en een kruisvaarderschild met een Sint-Joriskruis gekregen zou hebben omdat hij het Saraceense leger had verslagen. Een strafverhaal om te vertellen bij het nuttigen van een Sardijnse Ichnusabier, want ook daar duiken de vier Moren op het logo op. Waarom de Sarden zo Sardijns zijn? Joost mag het weten!

'DE VLAG VAN SARDINIË ILLUSTREREET HET EEUWIGE VRIJHEIDSTREVEN VAN DE SARDEN'

Joost Houtman is auteur van *Et alors? Waarom de Fransen zo Frans zijn*, dat in februari 2022 verscheen. Eerder schreef hij ook *Bella Figura – Waarom de Italianen zo Italiaans zijn* en *De Rest Is Parking – Waarom de Antwerpenaren zo Antwerps zijn*. Joost presenteert ook de N-VA-podcast Studio Vlaanderen.

VLAAMSE FILMPJES

Goede verhalen voor goede kinderen

We kunnen het ons in deze tijden van TikTok-video's en Instagram-reels haast niet voorstellen, maar de Vlaamse Filmpjes vieren dit jaar hun 93ste verjaardag en zijn flink op weg om een eeuweling te worden in de Vlaamse literatuur. Ze spelen al decennialang een cruciale rol in de leesbeleving van jonge kinderen. De reeks, die het midden houdt tussen een jeugdboek en een tijdschrift, zag in 1930 het daglicht als *Vlaamsche Filmkes* en werd gelanceerd door De Goede Pers van de paters van uitgeverij Averbode, als katholiek tegengewicht voor soortgelijke jeugdreksen die toen populair waren. Het doel: jongeren tussen 10 en 13 jaar 'goede verhalen' voorschotelen. De thema's waren en zijn vrij divers, van geschiedenis en

detectives tot zelfs sciencefiction en horror, weliswaar op maat van het leespubliek. Heel wat bekende auteurs leenden hun pen aan de

Vlaamse Filmpjes: van René Swartenbroeckx tot Cor Ria Leeman en Karel Verleyen. Al gebruikte die laatste wel een pseudoniem, omdat de Filmpjes in literaire kringen enigszins als pulp werden aanzien.

Een veelschrijver van Filmpjes was ene Franklin Freeman. Dat bleek het pseudoniem te zijn van Frans Van Dijck, die de kost verdiende met het schrijven van pornografische kortverhalen. Hij filterde de pikante scènes uit enkele van die verhalen en stuurde ze op naar de paters van Averbode. Tot zijn verbazing vonden die zijn schrijfsels prima. Tot de paters achter zijn echte identiteit kwamen.